

Prof. Ritos Šerpytės motyvacinis laiškas

2019.09.30.

Vilnius

Sutikti su VU Filosofijos instituto kolegų siūlymu kandidatuoti į VU Tarybą mane paskatino daugelis veiksnių, susijusių su mano akademinė ir mokslinė karjera bei pastarojo laikotarpio visuomeninė veikla.

Vilniaus universitete nepertraukiamai dirbu nuo 2000 m. 2000 m. – 2018 m. vadovavau atskiram VU padaliniui – Religijos studijų ir tyrimų centrui.

Manau, kad man pavyko suburti tvirtą ir profesionaliai pajėgų RSTC dėstytojų ir mokslo darbuotojų kolektyvą. Per tą laiką centras labai išaugo, tapo žinomas Europoje ir net pasaulyje. Po VU struktūrinių pertvarkų 2018 m. pradžioje RSTC įsijungus į Filosofijos fakultetą, tęsdama bendradarbiavimą su dalimi Filosofijos katedros dėstytojų mokslinių tyrimų, studijų ir mokslo sklaidos srityse, įsteigiau Kontinentinės filosofijos ir religijos studijų katedrą ir tapau jos vedėja. Neseniai įsteigta katedra jau sėkmingai atstovauja VU ne tik Lietuvoje, bet ir tarptautinėje erdvėje.

Vadovavimo akademiniams moksliniams kolektyvams patirtis yra bene svarbiausias veiksnys, skatinantis kandidatuoti į VU Tarybą. Visada maniau, kad pati akademinė bendruomenė geriausiai žino ne tik savo problemas, bet ir būdus joms spręsti. Todėl kolegiška pagarba vienas kitam, reiklumas ir principingumas turėtų būti universitetinio bendrabūvio pagrindas. Į tokio bendrabūvio kūrimą VU turėtų būti nukreiptos ir visos administracinių struktūrų pastangos.

Kiekvienas universitetas visų pirma yra mokslo plėtotės vieta. Jokia akademinė mokymo veikla negali būti sėkminga, jeigu pirmiausia nėra užtikrintas aukštas mokslinių tyrimų lygis. Būdama humanitarinių mokslų – filosofijos krypties – atstovė iš savo patirties puikiai žinau, kokių neeilinių pastangų ir profesinio lygio reikia norint įsilieti į tarptautinę humanitarinių mokslų tyrimų erdvę.

Būdama filosofijos profesorė, savo moksliniuose tyrimuose besiorientuojanti į religijos filosofijos, fenomenologijos, hermeneutikos, šiuolaikinio filosofinio postmodernizmo problemas, puikiai žinau, kad tik atsižvelgimas į atskirų mokslo sričių (humanitarinių, socialinių, tikslųjų) specifiką ir subalansuotas moksliskumo kriterijų taikymas gali ne formaliai pakylėti universitetinio mokslo lygį iki tarptautinių aukštumų. VU mokslinę veiklą administruojančios struktūros, atsižvelgdamos į mokslinės bendruomenės nuostatas, turėtų užduoti moksliskumo kriterijus ir Lietuvos mokslą administruojančioms institucijoms, o ne akiai pasiduoti jų biurokratiniams reikalavimams ir standartams.

Taip teigiu, pati būdama plačiai į tarptautinę mokslinę erdvę įsirašiusi tyrinėtoja – publikuojuosi prestižiniuose Lietuvos bei tarptautiniuose mokslo leidiniuose, nuolatos dalyvauju prestižinėse tarptautinėse mokslinėse konferencijose, skaitau paskaitas Italijos, Ispanijos, JAV ir kt. universitetuose, esu pakviesta būti vizituojančia profesore Turino universitete Italijoje, dalyvauju tarptautiniuose moksliniuose projektuose, kviečiuosi mokslininkus iš kitų šalių į Vilniaus universitetą, sudarydama profesinio tobulėjimo sąlygas jaunajai mokslinei kartai ir kolegoms.

Tačiau manau, kad VU Tarybos nariui privalu ne tik būti aukštos kvalifikacijos mokslininku, suvokti akademinės bendruomenės problemas, mokėti sutelkti bendruomenę bendriems darbams su VU administracija, bet ir išmanyti mokslo politiką bei aktyviai dalyvauti ją formuojant Lietuvoje bei tarptautinėje erdvėje. VU nors ir svarbiausia bei prestižiškiausia akademinė institucija, nėra vienintelė Lietuvoje ar atsietą nuo kitų mokslo ir mokymo įstaigų. Todėl tik tinkamai užduodant mokslinės politikos formavimo toną, įmanomas ne tik VU, bet ir visos Lietuvos mokslo bei studijų pakylėjimas į aukštesnį ne formalų, o realų lygį.

Tad vienas esminių motyvų, paskatinusių mane sutikti kandidatuoti, yra darbo LMT Humanitarinių ir socialinių mokslų komitete patirtis. LMT HSM nare buvau dvi kadencijas – 2008 m. -2013 m. bei 2013 m. -2018 m. Per tuos dešimt buvimo LMT nare metų teko nuveikti nemažai ne tik matomo, bet ypač nematomo darbo

formuojant mokslo politiką. Taip pat teko įsitikinti, kad didžiausia kliūtis dažnai yra netgi ne mokslinės sferos dalykų neišmanymas, o siauri asmeniniai interesai, konformizmas ir karjerizmas.

Tad tiek organizuojant ir vykdant mokslinę veiklą, tiek dalyvaujant jos vertinimo procesuose, tiek formuojant VU mokslo politiką, kuriant akademinius standartus, tiek ir siekiant įtakoti mokslo politiką Lietuvoje, svarbu būti principingiems, tačiau geranoriškiems, kritiškiems, tačiau objektyviems. Svarbu ne tik profesiskai, bet ir žmogiškai mobilizuoti kolektyvą bendram konstruktyviam darbui, kiekvienam mokslinio kolektyvo nariui ieškant ir atrandant tinkamą profesinę vietą bei tobulėjimo perspektyvą.

Šiomis nuostatomis vadovaujuosi pati, tais kriterijais vadovaudamasi ketinu dalyvauti ir VU Tarybos veikloje.

Prof. Rita Šerpytė,
Vilniaus Universitetas